

fuldt tilfredsstillende. Det forholder sig nemlig saaledes, at Skibschefen har en meget stor Straffemyndighed, men han staar uden nogen som helst juridisk Bistand. Jeg tror nok, at man kunde stille den Fordring til Intendanturkorpset, at der gaves nogen juridisk Uddannelse, saa at dette Savn kunde afhjælpes. Jeg skal paa Sagens nuværende Standpunkt indskrænke mig til disse Bemærkninger, og jeg haaber, at den Velvilje, der altid har været vist over for Marinen, maa vise sig paa ny, naar denne Sag kommer til Behandling i Udvalg.

**Marineministeren** (Kavn): Jeg vil begynde med at udtale min Glæde over, at det ikke i Aar er gaaet som i Fjor, da Lovforslaget gik til 2den Behandling, uden at der blev sagt et eneste Ord om det. Deraf fulgte ogsaa, at jeg ikke hørte et eneste Ord til Lovforslaget under hele Samlingen og kun fik sendt mine egne Tilsendelser til Udvalget tilbage i reentrykt Stand. Jeg vil haabe, at den temmelig udførlige Diskussion, vi have haft i Aar, maa være Forløber for, at der ogsaa vil blive arbejdet i Udvalget; det er da muligt, at man kan komme i hvert Fald nogle Skridt nærmere. Jeg skal begynde med at henvende mig til det ærede Medlem, der talte først, og jeg skal ikke undlade at udtale min Erkendtlighed af, at han i mange Punkter slutter sig til Lovforslaget og endogaa mener — ganske i Overensstemmelse med mig — at der i enkelte Henseender maa gives mere til Marinen, end der hidtil er givet. Jeg vil dog have vanskeligt ved at følge den ærede Rigsdagsmand i alt, hvad han har sagt, men jeg skal komme ind paa de væsentligste Punkter. Han omtalte først Marinens Opgaver og mente, at de Opgaver, der vare udtalte i Bemærkningerne til Lovforslaget i 1879—80, ikke længere kunde udføres. Disse Opgaver vare Sirkningen af Forbindelsen mellem Landsdelene, Afslaaen af Vandgange og dernæst Medvirkning til Kjøbenhavns Forsvar. Jeg skal indbrømme, at i forskellige af de Kombinationer, som kunne forekomme, ville vi være mindre i Stand dertil nu end tidligere, men derfor paahviler Opgaven alligevel, og man maa gøre det bedste, man kan, i saa Henseende. Jeg beklager med ham, at det ikke er lykkes at saa et besættet Støttepunkt ved Aggersøund, som vilde have været af overordentlig stor Betydning for vort Forsvar af Store Bælt. Men, som han omtalte, noget er der gjort i saa Henseende, idet der er en Forløber dertil allerede i Aar paa Finanslovsforslaget, nemlig Batterierne ved Høfjord og Grønfund. Det

er ligeledes paatænkt at anlægge flere Batterier ved Store Bælt, men man har ment at maatte begynde med dem nærmest ved Kjøbenhavn og saa komme med senere Udviklinger. Grønfund er ogsaa en ret vigtig Arm, at kunne have Herredømmet over, da der er Mulighed for, at en lollandst-falsterst Troppestykke kan affæres under pludselig udbrydende Krigstilfælde. Disse Batterier, der saaledes paatænkes anlagte, kunne ganske sikkert ikke erstatte Aggersøund, men de kunne dog bidrage til, at man er i Stand til at holde en Del Skibe og navnlig maaste Torpedobaade i Store Bælt, saa at man saaledes dog i mange Tilfælde vil kunne udrette en hel Del. Det er dog heller ikke sikkert, at man altid bliver angreben af en overvældende Overmagt, man kan dog ogsaa tænke sig Kombinationer, hvor dette ikke er Tilfældet. Om Flaadens Deltagelse i at afslaa Vandgangsforøg kan omtrent det samme gælde, som gælder om Sirkningen af Forbindelsen mellem Landsdelene. Man kan ikke holde sig i det Farvand, hvor Vandgangsforøg foretages, maa man naturligvis overlade det til Søen; kan man derimod holde sig, kan man endnu lige saa vel forsvare sig som tidligere, men jeg vil indbrømme, at Udgiften til, at saadanne Forhold kunne indtræde, er sjældnere. Den ærede Folketingsmand udtalte, at det var risikabelt at tro at kunne udføre noget, man ikke kan. Deri er jeg ganske enig med ham. Jeg tror ikke paa, og det antager jeg heller ikke, de fleste tro, at man i de fleste Tilfælde længe vil kunne vedligeholde Forbindelsen mellem Landsdelene, eller at man i overmaade mange Tilfælde vil kunne udføre noget væsentligt for at hindre Vandgang, men jeg tror, at man kan gøre det i mange Tilfælde.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at den flydende Defension om Kjøbenhavn, saa vidt jeg forstod ham, kun skulde forsvare Minelinerne, og mente, at man kunde indskrænke denne til Torpedobaade og Kanonbaade. Maaste jeg har misforstaaet ham, men jeg mener i alt Fald, at der ogsaa maa være nogle Panzerfibe til Stede. Ved ethvert Forsvar er det nemlig i høj Grad nødvendigt ogsaa at kunne gøre offensive Stød, og at offensive Stød af Panzerfibe i Forening med Torpedobaade kan have en væsentlig Betydning, er aldeles givet.

Jeg skal komme ganske kort tilbage til det senere, men jeg vil følge omtrent den samme Gang, som det ærede Medlem fulgte, og vil altsaa nu gaa over til, hvad han dernæst omtalte, nemlig at vi ikke havde 8 kraftige og hurtige Panzerfibe. Jeg skal